

CICIBAN

ŠTEVILKA 1

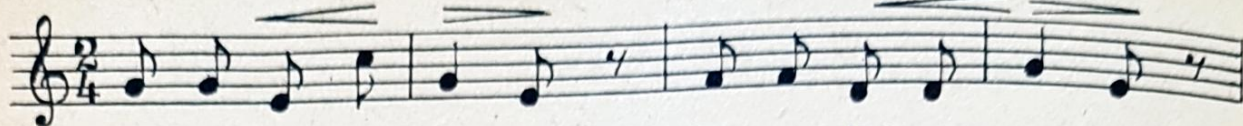
1963/64

KAJ LE MISLI MUCKA

Zaupljivo

Avstrijska narodna

1. Kaj le mi - sli mu - cka, ki na fleh dre - mu - cka?
2. Kaj le po - je pti - čka, pti - či - ca si - ni - čka?
3. Kaj če - be - la sa - nja, ki bren - či sred pa - nja?

1. Mi - sli le na maj - hno miš. Glej, da kma.lu jo do - biš!
2. Le o gne - zdu žvr - go - li, se po - mla - di ve - se - li!
3. Pe - sem trač in cvečk bren - či, sre - čnih ur in son - čnih dni.

Ščuka in krap

Benjamin Rosin

Prevedel I. Minatti

Plaval je po potoku krap, plaval in se iznenada iz oči v oči srečal s ščuko. Prestrašil se je, kar streslo ga je, a pobegniti ni bilo kam.

Opogumil se je krap in začel:

»Pozdravljeni, tetka ščuka! Kako lepo, da sva se srečala...«

Obstane ščuka, se začudi. Pričakovala je, da bo krap jokal in prosil usmiljenja.

Vidi krap, ščuka ga ni pograbila. Še bolj se opogumi, o vremenu začne govoriti, povprašuje ščuko po zdravju. Pahlja z repom in je od radosti ves iz sebe. Kakšna čast: s samo ščuko se pogovarja!

»Seveda, jaz...« pripoveduje, »seveda, zaradi vas...« jeclja.

»Hvala, ljubček, hvala... Vse kar je res, zelo všeč si mi... Pridi, da te objamem in poljubim.«

Leze rak iz ščavja, miglja z brkami in se čudi:

»Kdo je še videl, kdo je še slišal, da bi se ščuka pogovarjala s krapom?«

Priplava krap k ščuki, ščuka pa odpre gobec in ga pogoltne.

»Ah, krap, krap,« je zavzdihnil rak, »greš in verjameš ščukam!«

OTROCI

iz Kopalčnikove ulice

Skoraj sami smo bili v malem oddelku. Tudi neki star mož je sedel tam; edini je bil, ki je še dobil prostor. Lotta je imela s seboj svojega Teddyja in jaz svojo punčko.

Mož je imel na bradi bradavico in ko je za nekaj časa stopil na hodnik k oknu, je rekla Lotta čisto na glas:

»Ta stric ima pa bradavico na bradi . . .«

»Psst,« je zašepetala mama, »saj bi te lahko vendar slišal!«

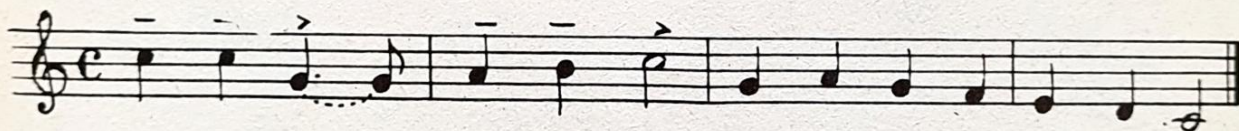
Lotta se je silno začudila in rekla:

»Kaj ne ve, da mu na bradi raste bradavica?«

EN, DVA, TRI

Sproščeno

Orientalška narodna

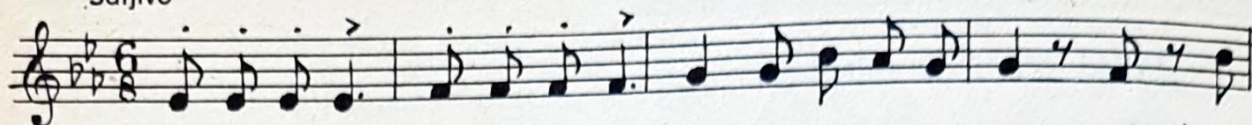

1. En, dva, tri —! Kvi - šku vsi, zdaj na ce - sto bo - mo šli!
2. En, dva, tri —! Gla - ve vznak, čvrsto d - me - ya naj ko - rak!
3. En, dva, tri —! Ro - ke gor! Zdaj na - prej in v vr - sto zbor!
4. En, dva, tri! Za - pri o - či! Ču - do ču - dno se go - di!

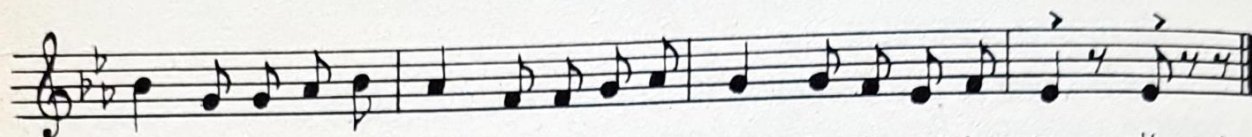
ŽABJI KONCERT

Šaljivo

Angleška narodna

1. Ža-bji mladič rad bi ko plič na koncer-tu za-pel. Kvak! Za-
2. Pel ni le-pò to-da gla-sno ne-u-mo-rno: "Kvak, kvak, kvak!" Ko
3. Ta-šči-ce tri ma-lo skr-bi, če bo ne-hal no-coj? Kvak! A
4. Ža-bi-ca pa sre-čna re-glja-mar bo pe-la vso noč? Kvak! Ko

1. to pri-šli so zdaj pli-čki vsi, da bi ču-li ža-bji ta: 'spev. Kvak!
2. son-ce že za-to-ni-lo je in na zem-ljo pa-del je mrak. Kvak!
3. lu-na vzhaja že nad go-ré, ko po-slu-ša pli-čic še roj. Kvak!
4. mi-sli spak, da bo plo-skal vsak.. plički vsi-po-be-gnejo proč! Kvak!

PIKI

Mimi Malenšek

Pes Piki in jaz sva bila velika prijatelja. Vsepovsod me je spremljal. Včasih sva se po cele popoldneve igrala in se podila in lovila po našem sadovnjaku.

Kadar smo si otroci skočili v lase in je slutil, da bom iz tepeža odnesla nekaj prask, mi je zmeraj priskočil na pomoč. Lajal je na vso moč in pri tem tako grdo gledal, da so celo najpogumnejši pobegnili in sem navsezadnje sama ostala na bojišču.

Poleti je hodil z menoj k Savi.

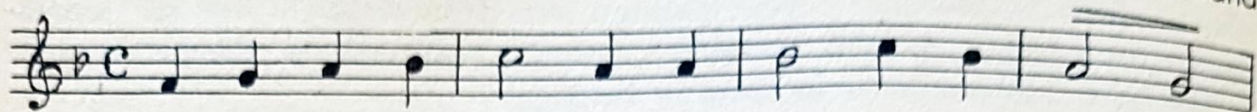
Ležal je na produ in zaspano mežikal, zraven pa opazoval mene, kako brozgam po vodi.

Kadar se mu je zazdelo, da sem zašla preveč na globoko, je začel lajati, in ker kljub opominu navadno nisem marala nazaj na suho, je zaplaval k meni in me prijel za rob kopalnih hlač. Toliko časa me ni izpustil, dokler nisva spet srečno pristala na bregu.

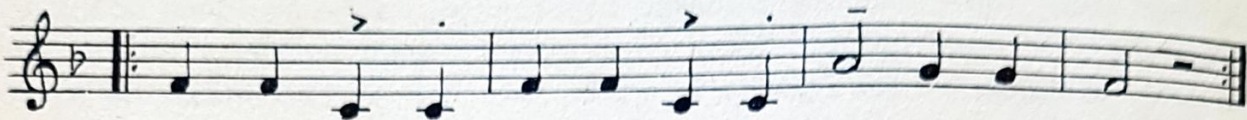
O GOSKAH

Poredno

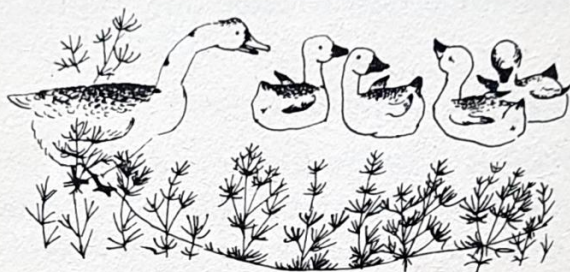
Litvanska narodna

1. Po ste - zi - ci v vas vo - di gos go - ske mla - de,
2. Pla - va - le bi vse, vo - da hla - dna jiñ va - bi.
3. Ga, ga, ga, ga, ga, ga, ga, ga, ga, ga, ga, ga, ga, ga.

1. Kaj le ga - ga sta - ra zga - ga, kaj ji, ni prav?
2. Kri - la - i - ma - jo, se i - gra - jo go - ski - ce te.
3. Kri - la - i - ma - jo, se i - gra - jo go - ski - ce te.

POGLAVJE IZ ZEMLJEPISJA

Cvetko Zagorski

Alenka se je učila v šoli o vodah ponikalnicah. To so take vode, ki poniknejo — se izgube v zemljo, drugje pa spet pridejo na površje. Taka voda je tudi Ljubljana.

Tiste dni je šla Alenka z očkom v mesto in čez Trimostje.

— Kakšna voda je to? — je vprašala. Ko ji je oče povedal, da je Ljubljana, je navdušena vzkliknila:

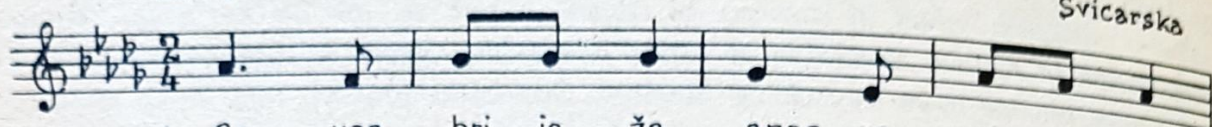
— A to je tista ponikalnica, ki na eni strani ponikne, na drugi pa spet ven pride!

SANKANJE

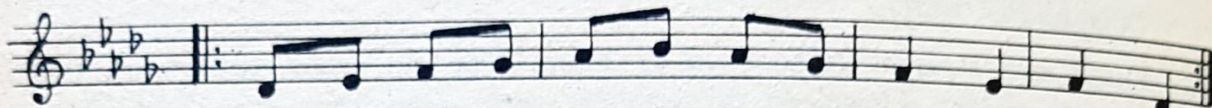
/slov.besedilo STANA VINŠEK/

Radoštno

Švicarska

1. Se - ver bri - je že, sneg vr - tin - či se,
2. Vsak ve - sel kri - či: „Pro - sti smo tri dni!“

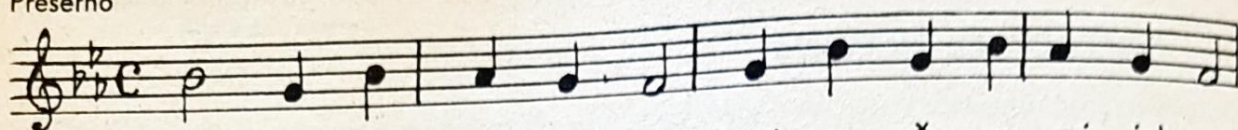
a mla - di - na san - ka se po be - lem bre - gu.
In mla - di - na san - ka se po be - lem sne - gu.

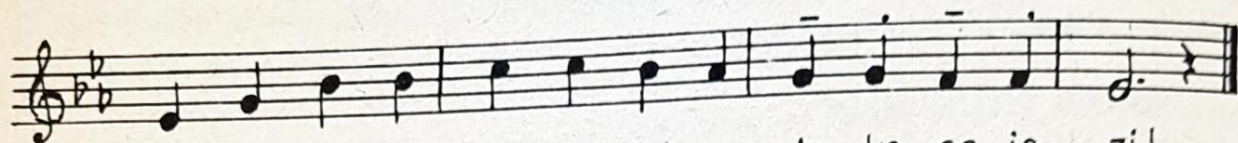
MALA ANKA

Poljska narodna

Prešerno

1. An - ka je de - kli - ca, mi - zo že po - grin - jat zna;
2. An - ka je de - kli - ca, se spre - ha - ja sem in tja;

1. če pri - bor na me - stu ni, pa An - ka se je - zi!
2. če po - so - da z rok sfr - či, pa An - ka se sme - ji!

ČRIČKOV KONCERT

Janez Švajncar

Čriček se je pripravljaj na koncert. Pel je prvi tenor in je veljal za najboljšega pevca daleč naokoli.

»Čri, čri, čri,« je odmevalo s hriba v dolino. Kdor je bil na poti, je postal in zamaknjeno poslušal.

K čričku so prihajali njegovi bratranci in sestrične. Prosili so ga, naj bi jih učil peti. Imel je dobro srce in jim je takoj ustregel.

Vsi so občudovali njegovo petje do tistega dne, ko je prišla na obisk teta. Čriček je zapel na ves glas, da bi se postavil pred njo. Teta pa je skimala z glavo in mu rekla:

»Zelo mi je žal, da se nisi pri meni učil petja. Potem bi te vzeli v opero.«

Čriček pa se ni zmenil za njene besede. Še naprej je pel samo sorodnikom in svojim prijateljem.

Če ga hočete slišati, pojdite zvečer na gozdno jaso. V bližini trhlega hrasta je njegov domek.

VREMENOSLOVEC

/slov. besedilo STANA VINŠEK /

Veselo

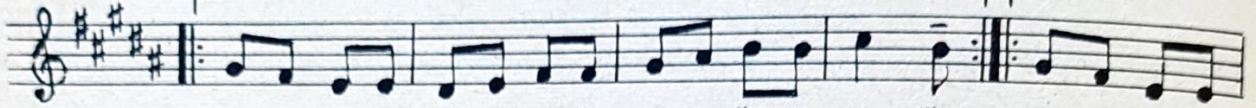
Danška

1. Vre - me - no - slo - vec bom po - stal, ko ve - lik bom kot o - če; lju -
2. Po - le - ti vsak že - li si mraz, po zi - mi, da to - plo je; naj -

1. Ritica

2. Ritica

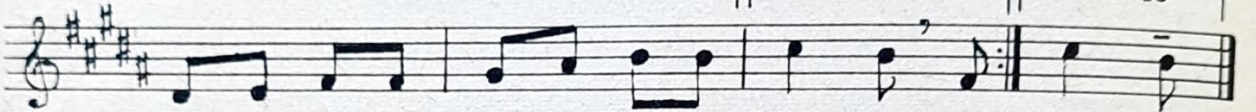

1. dem bom mraz prero - ko - val, če son - ce sija - ti no - če

2. bo - lje bo, bi

I.

II. KONEC

re - kel jaz, da zme - ša - mo o - bo - je. naj - bo - je.

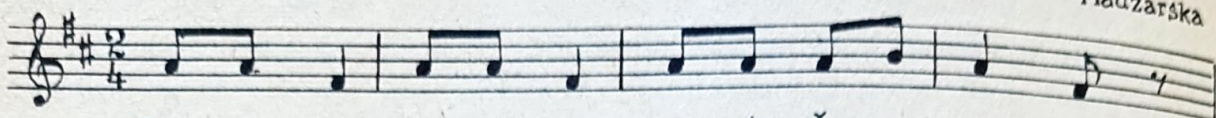

PIŠANA PREPROGA

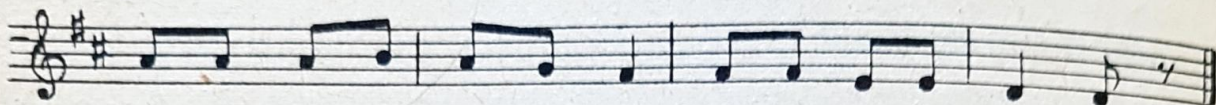
/slov. besedilo STANA VINŠEK/

Spevno

Madžarska

1. Z vseh dre - ves li - stje nam pa - da že pod no - go,
2. Jn zla - to in škr - lat, ra - di ga i - ma - mo,

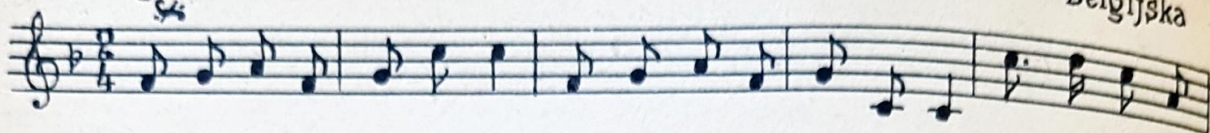
tla po - kri - la je je - sen spi - sa - no pre - pro - go.
žal nam te le - po - te je, ki jo po - te - pta - mo.

PILULE

Šegavo

Belgijska

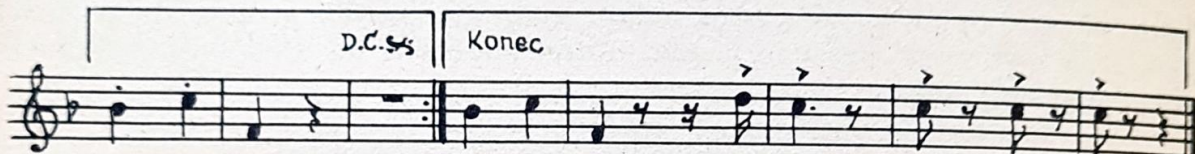
1. Ko_za pre_hla_dj_la se do_ktor vzela_o_čni_ke, dal je ko_zi
2. Ko_za gle_da, ču_dna stvar, kaj mi da_je ta le_kar, be_lih pi_lul
3. Vpraša_ga za_ču_de_no, kdo na_pra_vi stvar co_to, kdo na_pra_vi
4. Sto stvari ta_ko_re_koč sampo_me_šamvzvarek vroč, dol_go ku_ham
5. Me_ni gre pa bolj lo_hko, de_lam jih kar med po_tjo sto_ta_blet za_
6. Do_ber nauk je v pe_smi tej pi_lul kar ta_ko ne jej, do_bro jih po_

1. pi_lu_le.
2. še ni_kdar.
3. in ka_ko.
4. žvi_žga_joč
5. po_vr_sijo.
6. pred po_glej.

Pi_lu_le, pi_lu_le,

1. rav_no pra_ve
2. ču_dne be_le
3. kdo pa de_la
4. dol_go ku_ham
5. pra_ve ko_zje
6. so ra_zli_čne

1.-6. pi_lu_le, pi_lu_le. O hej, pi_lu_le!

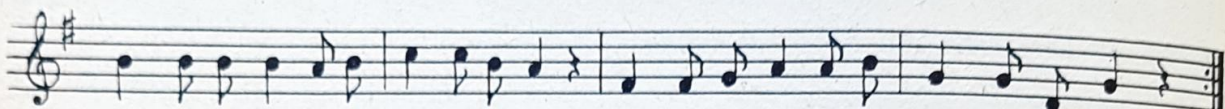
SINE IN MEDVED

Veselo

Švedska

1. Ma-mičin si-ne je v gozdu stal.	No-sek od ja-god je ves bil kr-vav.
2. Pa iz gr-movja glej,ži-val.	„To bo pa psi-ček”, je si-ne de-jal.
3. Si-ne je znanca krep-ko trepljal,	ja-god mu je iz ko-ša-ri-ce dal.
4. O-čka pri-te-ke, na-glas kričal!	Me-dved je le-no čez gozd od-hla-čal.

1. Sit je že bil pa je si-ten postal.	„Kdo bi se, kdo bi se z ma-no i-gral?”
2. „Si-la ko-smat je, a kdo bi se bal.	Ta se bo, ta se bo z ma-no i-gral.”
3. Ta pa po-žrešen, je vse po-hlastal.	„Ča-kaj no, ča-kaj no, to pa ni prav!”
4. „Kaj si pri-ja-te-lja, o-čka, pregnal.	Skom se bom, skom se pa zdaj bom i-gral?”

